

TEISĖJŲ ETIKOS IR DRAUSMĖS KOMISIJA

S P R E N D I M A S **ATSISAKYTI IŠKELTI DRAUSMĖS BYLAS** **TEISĖJAMS H. J. IR A. K.**

2015 m. balandžio 13 d. Nr. 18 P-7
Vilnius

Teisėjų etikos ir drausmės komisija (toliau – ir Komisija), dalyvaujant Algiiui Norkūnui (Komisijos pirmininkas ir pranešėjas), Dianai Butrimienei, Veslavai Ruskan, Teodorai Staugaitienei ir Linui Žukauskui, sekretoriaujant Nacionalinės teismų administracijos Administravimo skyriaus vyriausiajai specialistei Aurelijai Pauliukaitei, Nacionalinės teismų administracijos patalpose išnagrinėjusi V. J. teikimą dėl drausmės bylų iškėlimo Vilniaus apygardos teismo teisėjams H. J. ir A. K., susipažinusi su medžiaga,

n u s t a t ė :

Komisijoje gautas V. J. (toliau – ir pareiškėjas) teikimas, kuriame jis prašo iškelti drausmės bylas Vilniaus apygardos teismo teisėjams H. J. ir A. K. Teikime pareiškėjas nurodo, kad 2014-05-14 Vilniaus miesto apylinkės teisme iškeltoje byloje, kurioje jis yra atsakovas, iki 2014-11-26 nebuvo išspręsti svarbūs byloje pateikti reikalavimai ir prašymai, sąmoningai vilkinamas teismo procesas ieškovo R. J. naudai. Byla Vilniaus miesto apylinkės teisme iškelta pažeidžiant teisingumo taisykles, t. y. ne pagal jo gyvenamąją, o pagal mokymosi vietą. 2014-07-15 Vilniaus miesto apylinkės teismui pateikė priešieškinį, kuriame išdėstė aplinkybes ir dėl pažeisto bylos teisingumo; nutartis dėl teisingumo priimta tik 2014-10-28, tačiau iki 2014-11-26, pareiškėjo manymu, tyčia, t. y. R. J. naudai (Vilniaus apygardos teismas 2014-08-26 taikė laikinąsias apsaugos priemones ir sumažino R. J. mokamą išlaikymo dydį iki kol baigsis bylos procesas) nebuvo atliekami jokie procesiniai veiksmai. Nors byloje buvo duomenys apie jam sutektą valstybės garantuojamą teisinę pagalbą, Vilniaus apygardos teismas procesinius dokumentus siuntė ne advokatei, o į jo mokymosi įstaigą ir taip užkirto kelią ginčyti priimtas nutartis. Iki 2014-11-26 neišnagrinėtas jo prašymas dėl bylos proceso atnaujinimo ir dėl laikinųjų apsaugos priemonių vykdymo sustabdymo ir jų pakeitimo; byla nepersiųsta pagal teisingumą Klaipėdos miesto apylinkės teismui ir dėl nežinomų priežasčių laikoma pas Vilniaus apygardos teismo teisėją H. J. Tai, pareiškėjo V. J. teigimu, sudaro pagrindą manyti, kad teisėjas H. J. sąmoningai vilkina bylą. Pareiškėjas nurodo, kad byloje yra duomenys apie Vilniaus apygardos teismo šališkumą, nes šio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėja A. K. yra ieškovo R. J. sesuo, tačiau teisėjas H. J. šią informaciją ignoravo, nes, žinodamas reiškiamą nepasitikėjimą Vilniaus apygardos teismu, 2014-11-12 nutartimi išaiškino savo 2014-08-16 priimtą nutartį dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo. Pareiškėjas teigia, kad visi jo pateikti prašymai ir įrodymai ignoruojami, o sprendžiant laikinųjų apsaugos priemonių klausimą vadovaujamosi tik ieškovo R. J. formaliais pasakymais. Šališkumą taip pat patvirtina teisėjo H. J. 2014-08-26 nutartyje išdėstyti teiginiai dėl byloje susiklosčiusių teisinių santykių pobūdžio, įrodinėjimo pareigų nustatymo. Pareiškėjas taip pat prašo įvertinti, ar Vilniaus apygardos teismo teisėja A. K., neįvykdžiusi Teismų įstatymo 43 str. 3 d. nustatytos pareigos raštu pranešti teismo pirmininkui apie teismo procesą, kuriame to teisėjo artimi giminaičiai (be kitų, broliai) yra proceso šalys, nepažeidė teisėjų etikos reikalavimų.

Lietuvos apeliacinio teismo pirmininkas, remdamasis Vilniaus apygardos teismo pirmininko pateikta informacija, Komisijai pateikė išvadas, kad Vilniaus apygardos teismui

persiūstoje civilinės bylos medžiagoje, skirtoje ieškovo R. J. atskirajam skundai nagrinėti, nebuvo pateikti duomenys apie Vilniaus apygardos teisme teisėjos pareigas einančios A. K. giminystės ryšius su byloje dalyvaujančiais asmenimis: ieškovu R. J., kuris yra teisėjos brolis, ir atsakovu V. J., kuris yra teisėjos brolio R. J. sūnus. Pats V. J. atsiliepime į ieškovo atskirąjį skundą taip pat neužsiminė apie šias aplinkybes. Nustatyta, kad visi procesiniai dokumentai, išskyrus 2014-11-12 Vilniaus apygardos teismo nutartį, pareiškėjui V. J. siųsti jo nurodytu gyvenamosios vietos adresu Klaipėdoje. 2014-11-12 nutartis išsiųsta pareiškėjo mokymosi vietos adresu, tačiau ji buvo priimta dėl 2014-08-26 nutarties išaiškinimo ir yra neskundžiama, be to, apie tai, kad bus sprendžiamas nutarties išaiškinimo klausimas, pareiškėjas informuotas jo gyvenamosios vietos adresu išsiųstu pranešimu. Atlikus patikrinimą, nenustatyta, kad Vilniaus apygardos teismo teisėjas H. J. nepagrįstai ilgai būtų delsęs perduoti Lietuvos apeliaciniam teismui civilinę bylą teisingumo klausimui spręsti: pareiškėjo prašymas Vilniaus apygardos teisme gautas 2014-10-21, 2014-10-27 iš Vilniaus miesto apylinkės teismo pareikalauta patekti bylos medžiagą, kuri Vilniaus apygardos teisme gauta 2014-10-30, tą pačią dieną gautas prašymas išaiškinti 2014-08-26 nutartį. Teisėjas H. J., laikydamasis nustatytos teismo procesinio sprendimo išaiškinimo tvarkos, 2014-11-12 nutartimi išaiškino 2014-08-26 nutartį ir 2014-11-17 bylos medžiagą išsiuntė Lietuvos apeliaciniam teismui spręsti teisingumo klausimą. Pagal Civilinio proceso kodekso 68 str. 3 d. neišsprendus nušalinimo klausimo byloje galima atlikti tik neatidėliotinus veiksmus, kokiais laikytini ir laikinųjų apsaugos priemonių vykdymo klausimai.

Lietuvos apeliacinio teismo pirmininko išvadose dėl teisėjos A. K. nurodoma, kad teisėja privalėjo raštu informuoti Vilniaus apygardos teismo pirmininką apie teismo procesą, kuriame byloje dalyvaujančiu asmeniu buvo jos brolis R. J., nedelsdama, kai sužinojo apie šio proceso eigą. Tyrimo medžiagoje nėra duomenų, kad teisėja apie šį procesą būtų sužinojusi anksčiau nei teisėjas H. J. priėmė 2014-08-26 nutartį. Taigi nepakanka duomenų teigti, kad teisėja A. K. sąmoningais veiksmais siekė nusišalinti ir nepranešti Vilniaus apygardos teismo pirmininkui apie žinomą procesą. Be to, paties pareiškėjo V. J. pozicija nevienareikšmė – jis teigia, kad H. J. nenusišalino nuo bylos nagrinėjimo, žinodamas apie tai, kad ieškovas yra teisėjos A. K. brolis, tačiau taip pat nurodo, kad teisėja A. K. neįvykdė pareigos pranešti teismo pirmininkui apie teismo procesą, kuriame dalyvauja jos brolis.

Teisėjas H. J. Komisijos posėdyje nurodė, kad atskirajam skundai nagrinėti nebuvo pateikta visa byla, o su atskiruoju skundu pateiktoje medžiagoje nebuvo informacijos, kad Vilniaus apygardos teismo teisėja A. K. yra ieškovo sesuo. Tuo metu teisėja atostogavo ir negalėjo pasakyti apie nagrinėjamą jos brolio ir sūnėno bylą. Tai paaiškėjo vėliau, kai buvo gautas V. J. prašymas išaiškinti nutartį. Atsakovas V. J. teikė atsiliepimą į atskirąjį skundą, tačiau ir jame nenurodė, kad ieškovo sesuo (jo teta) dirba teisėja Vilniaus apygardos teisme. Nemanoma, kad byla buvo vilkinama, nes buvo sprendžiami laikinųjų apsaugos priemonių taikymo klausimai, po to gautas prašymas dėl nutarties išaiškinimo, todėl bylos iš karto ir neišsiuntė pirmosios instancijos teismui.

Teisėja A. K. Komisijos posėdyje nedalyvavo. Pateiktame rašytiniame paaiškinime prašė teikimą nagrinėti jai nedalyvaujant. Paaiškino, kad nuo 2014-07-21 iki 2014-08-25 buvo iš anksto suplanuotos kasmetinės atostogos. Apie teisminį procesą, kuriame dalyvauja jos brolis R. J. ir sūnėnas V. J. nebuvo informuota nė vieno iš jų, todėl nepranešė teismo pirmininkui. Jų tarpusavyje konfliktas, kuris persikėlė į teisminį nagrinėjimą, visiškai nebuvo žinomas. Jos asmeniniai santykiai su giminaičiais nėra labai artimi – jie gyvena Klaipėdoje, matosi retai ir apie tai, jog brolis ir jo sūnus tarpusavyje bylinėjasi, ją rugsėjo pradžioje informavo skyriaus pirmininkas.

Drausmės bylas teisėjams H. J. ir A. K. kelti atsisakytina.

Teisėjų etikos ir drausmės komisija iškelia teisėjui drausmės bylą, kai teisėjo veiksmuose nustato nusižengimų, numatytų Teismų įstatymo 83 straipsnio 2 dalyje, požymių. Teisėjas gali atsakyti drausmine tvarka trimis atvejais: už teisėjo vardą žeminantį poelgį, už kitų Teisėjų etikos kodekso reikalavimų pažeidimą ir už įstatymuose numatytų teisėjų darbinės ar politinės veiklos apribojimų nesilaikymą. Šio straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad teisėjo vardą žeminantis poelgis – tai su teisėjo garbe nesuderinamas ir Teisėjų etikos kodekso reikalavimų neatitinkantis poelgis, kuriuo pažeminamas teisėjo vardas bei kenkiama teismo autoritetui. Teisėjo

vardą žeminančiu poelgiu taip pat pripažįstamas bet koks pareiginis nusižengimas – aiškiai aplaidus konkrečios teisėjo pareigos atlikimas arba jos neatlikimas be pateisinančios priežasties.

Teisėjų etikos kodekso 8 str. 2 d. nustatyta, kad vadovaudamasis teisingumo ir nešališkumo principais teisėjas privalo neturėti asmeninio išankstinio nusistatymo priimant sprendimus ir nereikšti išankstinės nuomonės nagrinėjamos bylos klausimais; to paties straipsnio 9 dalis įpareigoja teisėją pranešti teismo pirmininkui, jei teisėjo ar jo šeimos narių, giminaičių byla teisinga tam teismui, kuriame teisėjas dirba, kad pastarasis spręstų klausimą dėl bylos perdavimo kitam teismui. Vadovaudamasis Teisėjų etikos kodekso 15 straipsnyje įtvirtintu pareigingumo principu, teisėjas privalo nepažeisti įstatymų ir kitų teisės aktų, gilintis į nagrinėjamų bylų esmę, vengti skubotumo ir paviršutiniškumo, tačiau nevilkinti teismo proceso (15 straipsnio 1, 4 punktai).

Komisija, spręsdama, ar yra pagrindas kelti drausmės bylas teisėjams H. J. ir A. K., jų veiksmus turi įvertinti pagal šiuos Teisėjų etikos kodekse įtvirtintus principus: 1) ar teisėjas H. J., nagrinėdamas pareiškėjo bylą, buvo šališkas ir vilkino bylos nagrinėjimą ir tokiais savo veiksmais galėjo pažeisti nešališkumo bei pareigingumo principų reikalavimus (Teisėjų etikos kodekso 8 str. 2 d., 15 str. 4 d.); 2) ar teisėja A. K., Vilniaus apygardos teismo pirmininkui nepranešusi apie teisme nagrinėjamą jos brolio bylą, nesilaikė Teismų įstatymo 43 str. 3 d. nustatytos pareigos ir tokiais veiksmais galėjo pažeisti nešališkumo bei pareigingumo principų reikalavimus (Teisėjų etikos kodekso 8 str. 9 d., 15 str. 1 d.).

Komisija, išnagrinėjusi V. J. teikimą, įvertinusi Lietuvos teismų informacinės sistemos „Liteko“ duomenis, Vilniaus apygardos teismo pirmininko pateiktą informaciją ir Lietuvos apeliacinio teismo pirmininko išvadas, nustatė, kad 2014-05-16 Vilniaus miesto apylinkės teisme priimta nagrinėti civilinė byla pagal R. J. ieškinį atsakovui V. J. dėl išlaikymo dydžio pakeitimo. 2014-05-27 nutartimi buvo atmestas ieškovo prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones. Dėl šios nutarties ieškovas 2014-06-11 pateikė atskirąjį skundą, kurį Vilniaus apygardos teismo teisėjas H. J. 2014-08-26 nutartimi tenkino ir ieškovo mokamą išlaikymą atsakovui iki teismo sprendimo byloje priėmimo sumažino. Vilniaus miesto apylinkės teismas 2014-09-24 priėmė nutartį, kuria atsisakė priimti atsakovo V. J. 2014-09-18 prašymą sustabdyti nutarties dėl laikinųjų apsaugos priemonių vykdymą. Dėl šios nutarties atsakovas pateikė atskirąjį skundą, kuris priimtas teisėjo rezoliucija ir išsiųstas ieškovui atsiliepimui pateikti. Vilniaus apygardos teisme 2014-10-21 gautas atsakovo prašymas atnaujinti procesą apeliacine tvarka nagrinėtoje civilinėje byloje, 2014-10-27 kreiptasi į Vilniaus miesto apylinkės teismą dėl bylos pateikimo; byla gauta 2014-10-30; tą pačią dieną Vilniaus apygardos teisme gautas prašymas dėl 2014-08-26 nutarties išaiškinimo; išaiškinimas pateiktas 2014-11-12 nutartimi, o 2014-11-17 byla išsiųsta Lietuvos apeliaciniam teismui spręsti dėl bylos perdavimo kitam teismui. Lietuvos apeliacinio teismo 2014-11-27 nutartimi byla perduota nagrinėti Kauno apygardos teismui.

Teisėjų etikos ir drausmės komisija daro išvadą, kad nepasitvirtino pareiškėjo V. J. nurodomos aplinkybės dėl Vilniaus apygardos teismo teisėjo H. J. tariamai vykdomo bylos vilkinimo. Svarstant drausminės atsakomybės klausimą, yra svarbi teisėjo kaltė. Bylos vilkinimas, kaip pagrindas teisėjo drausminei atsakomybei, gali būti nustatytas tada, kai bylos nagrinėjimas užtęsiamas dėl teisėjo kaltės be jokių priežasčių. Nagrinėjamu atveju iš Lietuvos teismų informacinės sistemos „Liteko“ nustatyta, kad Vilniaus apygardos teismo teisėjui H. J. pirmą kartą civilinė byla pagal R. J. ieškinį perduota 2014-08-06 su ieškovo atskiruoju skundu dėl nutarties, kuria atsisakyta taikyti laikinąsias apsaugos priemones; atskirąjį skundą teisėjas H. J. išnagrinėjo 2014-08-26 ir kitą dieną bylos medžiagą perdavė į raštinę. 2014-10-21 Vilniaus apygardos teisme gautas atsakovo V. J. prašymas dėl proceso atnaujinimo, kuriame taip pat išdėstyti argumentai dėl galimo teismo šališkumo. Bylos medžiagą, reikalingą atsakovo prašymui nagrinėti, Vilniaus miesto apylinkės teismas Vilniaus apygardos teismui pateikė 2014-10-30, tą pačią dieną taip pat gautas ieškovo R. J. prašymas išaiškinti 2014-08-26 nutartį. 2014-10-31 paskelbta apie posėdį, kuriame bus sprendžiamas prašymas dėl 2014-08-26 nutarties išaiškinimo, 2014-11-12 priimta nutartis, o 2014-11-19 bylos medžiaga išsiųsta Lietuvos apeliaciniam teismui spręsti dėl bylos perdavimo kitam teismui.

Iš nustatytų aplinkybių Komisija daro išvadą, kad byloje buvo atliekami įvairūs procesiniai veiksmai ir priimami procesiniai sprendimai, taigi aplinkybės, kad teisėjas H. J. tyčia užtęsė bylos nagrinėjimą, nepasitvirtino. Atsižvelgus į tai, nėra pagrindo daryti išvados, kad civilinės bylos nagrinėjimas buvo vilkinamas, t. y. užsitęsė vien dėl teisėjo H. J. kaltės be jokių priežasčių.

Atlikus tyrimą taip pat nepasitvirtino ir aplinkybės dėl to, kad Vilniaus apygardos teismas procesinius dokumentus siųsdavo pareiškėjo mokymosi įstaigos adresu. Atlikus patikrinimą iš byloje esančių lydraščių kopijų buvo nustatyta, kad visi procesiniai dokumentai, išskyrus 2014-11-12 nutartį, pareiškėjui V. J. siųsti jo gyvenamosios vietos adresu Klaipėdoje. 2014-11-12 nutartis, kuri buvo išsiųsta pareiškėjo mokymosi įstaigos adresu, priimta dėl 2014-08-26 nutarties išaiškinimo ir yra neskundžiama, taigi negalėjo užvilinti bylos nagrinėjimo ar apriboti pareiškėjo teisės skųstis.

Atmestini pareiškėjo argumentai ir dėl to, kad Vilniaus apygardos teismas nesprendė jo prašymų. Iš tyrimo medžiagos nustatyta, kad V. J. pateiktą prašymą dėl proceso atnaujinimo, kuriuo taip pat pareikštas nušalinimas Vilniaus apygardos teismui, Lietuvos apeliacinis teismas perdavė nagrinėti Kauno apygardos teismui, kuris 2014-12-18 nutartimi prašymą dėl proceso atnaujinimo atsisakė priimti. V. J. 2014-09-18 prašymas sustabdyti Vilniaus apygardos teismo 2014-08-26 nutarties vykdymą buvo atsisakytas priimti Vilniaus miesto apylinkės teismo 2014-09-24 nutartimi, dėl šios nutarties pagal atsakovo atskirąjį skundą buvo pradėtas apeliacinis procesas, tačiau Vilniaus apygardos teismas nebuvo gavęs medžiagos, o 2014-10-08 Vilniaus apygardos teisme gavus analogišką pareiškėjo prašymą, jam buvo atsakyta į jį 2014-10-08 raštu Nr. CR-147.

Kiti pareiškėjo teikime nurodomi motyvai dėl teisėjo H. J. (dėl 2014-08-26 nutarties turinio, prašymų atmetimo, ieškovo prašymų tenkinimo ir pan.) yra susiję su teismo procesine veikla. Pažymėtina, kad bylos nagrinėjimas ir joje kylančių procesinių klausimų sprendimas bei atitinkamų procesinių sprendimų priėmimas yra išskirtinai teismo prerogatyva vykdamas teisingumą. Pagal Lietuvos Respublikos Konstitucijos 109 straipsnį teisingumą Lietuvos Respublikoje vykdo tik teismai; teisėjai ir teismai, vykdydami teisingumą, yra nepriklausomi. Bet koks kitų institucijų ar asmenų kišimasis į teisėjo ar teismo veiklą yra draudžiamas ir užtraukia įstatymo numatytą atsakomybę. Taigi Komisija neturi teisės vertinti 2014-08-26 nutarties turinio, spręsti, ar pagrįstai atmesti pareiškėjo prašymai ir pan., nes tai būtų kišimasis į teismo veiklą ir pažeistų teisėjo nepriklausomumo principą.

Komisija iš atliko tyrimo medžiagos nustatė, kad 2014-07-31 Vilniaus apygardos teismui Vilniaus miesto apylinkės teismas atsiuntė ne visą civilinę bylą, o tik jos dalį, reikalingą atskirajam skundui spręsti. Taigi teisėjas H. J. apie tai, kad ieškovas R. J. yra teisėjos A. K. brolis, nežinojo. Teisėjo H. J. teigimu, atsakovas V. J. pateiktame atsiliepime į atskirąjį skundą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo taip pat nenurodė jokių teiginių apie giminystę su Vilniaus apygardos teismo teisėja A. K. Apie tai, kad ieškovas yra teisėjos A. K. brolis paaiškėjo tik gavus 2014-10-21 V. J. prašymą atnaujinti procesą, kuriame taip pat buvo išdėstytas prašymas nušalinti Vilniaus apygardos teismą. Paaiškėjus šiai aplinkybei, teisėjas H. J. nesprendė jokių procesinių klausimų, išskyrus tai, kad 2014-11-12 nutartimi išaiškino savo paties 2014-08-26 nutartį dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo.

Įvertinusi tai, kad teisėjas H. J. iki 2014-10-21 neturėjo informacijos apie ieškovo giminystę su Vilniaus apygardos teisme teisėjos pareigas einančia A. K., Komisija neturi pagrindo teisėjo H. J. veiksmuose įžvelgti Teisėjų etikos kodekse nustatyto nešališkumo principo pažeidimo požymių.

Teismų įstatymo 43 str. 3 d. nustatyta, kad teisėjas privalo raštu pranešti teismo pirmininkui apie teismo procesą, kuriame to teisėjo sutuoktinis, vaikai (įvaikiai), tėvai (įtėviai), broliai, seserys (įbroliai, įseserės), taip pat jo sutuoktinio vaikai (įvaikiai), tėvai (įtėviai), broliai, seserys (įbroliai, įseserės) yra proceso šalis, jei byla teisinga teismui, kuriame jis dirba teisėju.

Nagrinėjamu atveju nustatyta, kad Vilniaus apygardos teisme buvo nagrinėjama byla, kurioje ieškovas yra Vilniaus apygardos teisme teisėjos pareigas einančios A. K. brolis R. J.

Komisijai pateiktais duomenimis, kai Vilniaus apygardos teisme buvo sprendžiamas R. J. atskirasis skundas dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, teisėja A. K. atostogavo (nuo 2014-07-21 iki 2014-08-25). Vilniaus apygardos teismui nebuvo atsiųsta visa bylos medžiaga, iš kurios būtų galima spręsti apie teisėjos ir proceso šalių giminystę. Šios aplinkybės paaiškėjo Vilniaus apygardos teisme gavus atsakovo 2014-10-21 prašymą. Teisėja A. K. paaiškino, kad apie procesą, kuriame dalyvauja jos brolis R. J. ir sūnėnas V. J., ir kuris pradėtas Vilniuje, nebuvo informuota nė vieno iš jų, todėl nepranešė teismo pirmininkui. Jos asmeniniai santykiai su giminaičiais nėra labai artimi – jie gyvena Klaipėdoje, matosi retai ir apie tai, jog brolis ir jo sūnus tarpusavyje bylinėjasi, ją rugsėjo pradžioje informavo skyriaus pirmininkas.

Komisija, įvertinusi išdėstytas nuostatas, daro išvadą, kad atlikus tyrimą nebuvo gauta duomenų, leidžiančių teigti, kad teisėja A. K. žinojo apie tai, kad Vilniaus apygardos teisme nagrinėjama jos brolio byla. Neturėdama tokios informacijos, teisėja negalėjo įvykdyti ir pareigos raštu pranešti teismo pirmininkui apie šį procesą. Taigi teisėjos A. K. veiksmuose nėra pagrindo įžvelgti Teisėjų etikos kodekse nustatytą nešališkumo ir pareigingumo principų požymių.

Apibendrinusi išdėstytus argumentus, Komisija daro išvadą, kad, išnagrinėjus turimą medžiagą, nenustatyta aplinkybių, kurios leistų teisėjų H. J. ir A. K. veiksmuose konstatuoti Teismų įstatymo 83 straipsnyje numatytų nusižengimų požymius, todėl kelti teisėjams drausmės bylas nėra pagrindo.

Komisija, vadovaudamasi Teisėjų etikos ir drausmės komisijos nuostatų 35.2 punktu,

nusprendžia:

Atsisakyti iškelti drausmės bylą Vilniaus apygardos teismo teisėjams H. J. ir A. K.

Sprendimas neskundžiamas.

Komisijos nariai:

Algis Norkūnas

Diana Butrimienė

Veslava Ruskan

Teodora Staugaitienė

Linas Žukauskas